

G. Krohns prædiken 1. søndag efter helligtrekonger

Taler

G. Krohn
Sognepræst

Dato

12. januar 1941

Sted

Lyngby Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst:**

Lukasevangliet kapitel 2, vers 42-52

Med Ordet “Vidste I ikke, at jeg bør være i min Faders Gerning?” trak den unge Jesus med kraftige Træk den Linje op, Manden Jesus levede hele sit Liv paa; hans Liv levedes til sidste Aandedræt under dette ubetingede: *Jeg bør.* -

Overalt, hvor der leves efter et “Jeg bør”, har vi *Offeret*. Saaledes blev Jesu Liv et eneste Offer indtil Døden paa et Kors.

Og hvis Kristenlivet i nogen Maade skal være et Liv i Kristi Efterfølgelse, maa Offersindet være dets Nerve. Fra gammel Tid har til dette Evangelium været tilknyttet Apostlens Ord: “Jeg formaner eder, Brødre, at I fremstiller eders Legemer som et levende, helligt, Gud velbehageligt *Offer*. Dette er eders fornuftige Gudsdyrkelse,” hvilket er udlagt: den eneste, derer Mening i.

Hvori bestaar da det Kristi Offer? Mon Jesus blot var i Faders Gerning, naar han talte Livets Ord eller øvede Kærlighedens Gerninger? Nej, ogsaa naar han paa Josefs Værksted byggede Huse til Menneskers Beskærmelse og Hygge.

Denne jordiske Gerning var for ham Gudstjeneste og skal være det for den Kristne. “Mit Kald mig helligt være” skal være hans daglige Motto.

Men det kan komme til at betyde Offer. En fik den lille og upaagtede Gerning og fristedes under vanskelige Forhold til et modløst: “Hvad kan det nytte?”

En anden lammede af Tanken paa de smaa Evner – og slog sig til Ro med det

næstbedste. Atter en ved, hvad det vil sige gerne at ville gøre det bedste og saa møde Utaknemlighed og Urimelighed og kender Fristelsen til modløst at synke sammen og lade fem være lige.

Men netop her paa dette ganske jævne møder os Guds Krav om Offeret. "Mit Kald mig helligt være!" d. v. s. Komplekserne, Mindreværds- og Modløshedskomplekset skal ofres, og den daglige jævne Kaldsgerning skal gøres under et: Jeg *bør*, jeg bør være i min Faders Gerning.

Der staar om den unge Jesus: "*Han var dem lydig*". Det græske Ord for Lydighed betyder ordret "Villighed til at lytte efter". Ogsaa sit Forhold til Mennesker førte Jesus ind paa sit Livs daglige Linje.

"Jeg bør være i min Faders Gerning". Han var dem lydig, d. v. s., han havde Kærlighedens fintmærkende Øre, der opfanger selv det Ønske, der kun fik Udtryk i et Suk, det Øre, som hurtigt opfatter Tavshedens stille Tale.

Og naar der saa er hørt, saa ikke lade der være lang Vej mellem Øret og Haanden, der virker for de andre, Munden, der taler venligt forstaaende Ord, og Øjet, som kan læge blot med et Smil. - Denne Jesu Lydighed, d. v. s. Villighed til at lytte efter, er vi som Kristne kaldede til at virkeliggøre i vort daglige Liv.

Men enhver, der har prøvet det, ved, at her gælder det igen Offeret, at man skal ofre sig selv. Og hvem knækker ikke aandeligt talt Halsen paa dette? Men da kaldes vi paa en helt anden Madde til at være i vor Faders Gerning, da indbydes vi til at leve og aande i det, han har gjort engang for os ved Jesus Kristus, og som han endnu gør for os gennem Ordet og Naadens hellige Midler i sin Menighed.

Da kaldes vi med andre Ord ind under hans Skaberaand, den, som alene kan skabe et levende Offer, den Skaberaand, om hvilken det hedder:

Du, bedre end jeg selv, det ved,

Hvad ondt i mig er inde,

Og at min Egensindighed

Det er min værste Fjende;

Den bliver aldrig graa,

Den Staal ej bider paa;

Din Lynild ramme den,

Saa Sjælen smelter hen

I Kærlighedens Luer!

Kilde

Kristeligt Dagblad, Nr. 88, 45. Aarg, 12/01-1941

Kildetype

Dokumentation i avis, magasin e.l.

Tags

1. søndag efter helligtrekonger, Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/g-krohns-praediken-1-sondag-efter-helligtrekonger>